वनार्थं निवान्यापयश्च तां पूर्वं दुग्धा तत्पय आसाद्यते स्थाली आज्यं च वेदश्च दक्षिणार्थोऽन्वाहार्यः उदकतृणमग्निः इध्मकाष्ठान्यष्टादशैव बर्हिः स्रुवो जुहूः उपभृद्ध्रुवा गोकर्णाकारं शृतावदानम् पुरोडाशपात्र्यस्तिस्रः एकैकशो हवीष्यासादयतीत्यापस्तम्बवचनात् परिधयस्त्रयः कुशास्तृतं पीठम् उदपात्रम् एकशलाका पक्ने प्राशित्रहरणोऽडापात्री च । ततो गार्हपत्यस्य पश्चाद्दक्षिणाग्नां सहविष्कां पात्रीं निधाय दक्षिणाग्नं स्फ्यमधः प्रेरयेत् · ततः शूर्पाग्निहोत्रहवणयोरादानम् गार्हपत्ये प्रतपनम् उदकालम्भः गमनम् · गार्हपत्यस्य पश्चाद्दक्षिणामुख उपविश्य पात्रीबिले धूरसीत्यादि (१. ८) जपति तत्रोक्तः पितॄणामसि वह्नितमं पितृहुतममिति · हविष ईक्षणम् अपद्रव्यनिरसनम् आलम्भनम् · ग्रहणे पितृभ्यः सोमवद्भ्यो जुष्टं गृह्णामि सोमाय पितृमते जुष्टं गृह्णामीति वा · अस्मिन्पक्ने एतत्सर्वमपसव्येन[1] कर्तव्यमिति शाङ्खायनः (३. १६. ११ १३) प्राचीनावीत्येता देवता यजति पितृमन्तं परिहाप्येति · पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यो जुष्टम् पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यो जुष्टम् · पितृतीर्थेनाग्निहोत्रहवणयां प्रक्षेपः ग्रहणं प्रकृतिवत् त्रिर्मन्त्रेण चतुर्थं तूष्णीमिति · शेषाभिमर्शनम् दक्षिणाया ईक्षणम् उत्थानम् उत्तरतो गत्वा गार्हपत्यदक्षिणाग्न्योरुत्तरतो हविषामासादनं पृथिव्यास्त्वेति उभयोरत्र श्रपणत्वात् । प्रोक्षण्युदिङ्मुखे यज्ञपतिं देवपितृयुवमिति (१. १२) · प्रोक्षणे पितृभ्यः सोमवद्भ्यस्त्वा जुष्टम् सोमाय वा पितृमते त्वेति वा पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यस्त्वा जुष्टम् पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यस्त्वा जुष्टम् · दैव्याय पित्र्याय कर्मणे शुन्धध्वं देवपितृयज्यायै इति (१. १३) पात्रप्रोक्षणऽऊहः · प्रतिपात्रं-प्रोक्षणपक्ने तु[2] यानि केवलप्रधानार्थानि पात्राणि तेषु पित्र्याय कर्मणे शुन्धध्वं पितृयज्यायै इति मन्त्रः · वज्राज्यस्थालीविदवेदितृणाग्निस्रुवजुहूपभृद्ध्रुवा इध्मबर्हिः परिधय आज्यं होतृषदनमित्येतेषु दैव्याय पित्र्याय शेषेषु पित्र्यायेति · आहवनीयं पूर्वेण हवासंचरे प्रोक्षणीर्निदधाति । ततः कृष्णाजिनादानम् अवधूननम् अपां स्पर्शः · दक्षिणाग्नेरुत्तरतो गार्हपत्यस्य पुरस्तादुदग्ग्रीवस्य कृष्णाजिनस्यास्तरणम् सव्याशून्ये उलूखलनिधानम् · हविरावपने अग्नेस्तनूरसि वाचो

१) ? °क्ने एतसर्वंधसर्वमपि सव्येन १. २) See pag. १८६, ६.